

merciel Basis. Forslaget fremførtes af den norske Delegation.

Fra dansk Side sluttede man sig til de fra norsk Side fremførte principielle Betæneligheder, men understregede desuden de positive Fordele, som et bevidst Samarbejde mellem de to Organisationer kunde byde. Det drejede sig i Virkeligheden om Oprettelsen af en Institution, som kunde blive Kimen til et organiseret Samarbejde indenfor Højfinansien ikke blot i Spørgsmaal, der berørte Ordningen af Europas økonomiske og finansielle Problemer, men desuden hvor Talen var om Hjælp til Lande udenfor Europa med Henblik paa en Udnyttelse af deres Naturrigdomme og Konsolidering af deres økonomiske, finansielle og sociale Situation. Lige fra sin Start vilde Banken have saa omfattende internationale finansielle Forretninger, at dens Ansvar ikke blot blev finansielt og økonomisk, men ogsaa politisk og socialt. Højfinansien havde for at trives Brug for, at der var Fred i Verden, og hvis den fuldt ud forstod sit Ansvar og sin Magt, kunde den, idet den organiserede sig, bidrage til, at Udviklingen gik hurtigere i den rigtige Retning, end nu var Tilfældet. Maaske var Banken Begyndelsen til et saadant Samarbejde; men Folkeforbundet var da saa meget mere interesseret i at søge en Forbindelse med denne Bank, som paa det finansielle Omraade kom til at beskæftige sig med de talløse Spørgsmaal af politisk, økonomisk, social og intellektuel Art, som Forbundet udfra andre Synspunkter beskæftigede sig med. Hvad Form denne Forbindelse da skulde have, vilde man altid kunne diskutere om.

Saa vel fra hollandsk som fra østrigsk Side støttede man Resolutionsforslagets Grundtanke, men fra tysk, fransk, engelsk, belgisk, italiensk og japansk Side modsatte man sig enhver Resolution. Fra Debitorationen Tysklands Side fremhævedes blandt andet, at man i Young-Planen ikke havde forudsat nogensomhelst Forbindelse med Folkeforbundet, hvilket var i Harmoni med, at Folkeforbundet ikke endnu var universelt, og man bebrejdede Forslags-

stillerne, at de ikke nærmere havde anført, hvilken Forbindelse de havde tænkt sig mellem Forbundet og Banken. Men man antydede dog, at Spørgsmaalet paa et senere Tidspunkt kunde komme op igen, naar først Banken var kommen til Verden.

Modstanden fra Kreditornationernes Side fremførtes af den franske Delegerede, som paa disses Vegne erklærede, at de delvis delte de fremsatte Betæneligheder, men tilføjede, at de Sagkyndige allerede havde været klare over disse. Noget Ønske om at gøre Banken til en Slags Finansdiktatur havde Parterne ikke; men da det ikke var udelukket, at Banken, der var autonom, kunde komme til at følge andre Linier i et givet Spørgsmaal end Raadet, var det nødvendigt at skaffe sig større Sikkerhed herimod.

Man frygtede, hvis en Resolution vedtoges, at gøre dette vanskeligere og tilbød i Stedet at paatage sig Forpligtelse til at oversende 2. Udvalgs Referater af Forhandlingerne om Sagen til Bankens Organisationskomité og til Regeringerne, for at disse i videst muligt Omfang kunde imødekomme de fremsatte Betæneligheder.

Efter at enhver Forbindelse mellem Banken og Folkeforbundet saaledes i denne Omgang var afvist fra de Regeringers Side, der afgjorde Bankens Skæbne, erklærede den norske Delegerede paa den danske, norske og polske Delegations Vegne, at de trak deres Resolutionsforslag tilbage, selv om de fremdeles troede, at det bedste Midde til at forhindre økonomiske og finansielle Forstyrrelser, fremkaldt af Banken, var en Forbindelse med Forbundet. Naar man ikke havde kunnet præcisere, hvilken Forbindelse der skulde være mellem de to, hang det sammen med, at Bankens Organisation endnu ikke var definitiv, og de tre Lande forbeholdt sig derfor eventuelt senere at fremsætte nye Forslag om en Forbindelse.

Efter at Resolutionsforslaget var trukket tilbage, fremsatte yderligere den polske, den japanske og den estniske Delegerede Udtalelser i Tilslutning til Forslagets Grundtanke. Den bulgarske Delegerede frem-